

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
1020

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. ΔΚ 1642

Επικύρωση έκθεσης επιτροπής ορίων αιγιαλού και παραλίας σε παραλιακή περιοχή του Δήμου Ιαλυσού Ρόδου, μπροστά από τις ιδιοκτησίες με ΚΜ 179, 145, 144, 160, 85, 172, 86, 178, 140, 141, 139, 138, 137, 136, 135, 130, 132, 129, 131 γαιών Ιαλυσού, από Ξενοδοχείο «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΚΑΨΗΣ» έως «ΜΙΡΑ ΜΑΡΕ» επισπεύδουσα η Ένωση Ξενοδόχων Ρόδου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 3200/55 «περί Διοικητικής Αποκέντρωσης», σε συνδυασμό με αυτές των Ν.Δ. 532/70 και Β.Δ. 704/70.
2. Τις διατάξεις του Κ.Δ. 132/1929 «περί Κτηματολογικού Κανονισμού Δωδεκανήσου», που διατηρήθηκε σε ισχύ δυνάμει του άρθρου 8 Ν. 510/1947.
3. Τις διατάξεις του Α.Ν. 2344/40 «περί αιγιαλού και παραλίας», όπως έχουν τροποποιηθεί και συμπληρωθεί μεταγενέστερα.
4. Τις διατάξεις του Ν.Δ. 439/70 «περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί αιγιαλού».
5. Τις διατάξεις του άρθρου 74 Π.Δ. 636/77 «περί συγκροτήσεως μεταξύ άλλων και της Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας».
6. Τις διατάξεις του άρθρου 20 Ν. 719/77 «περί του τρόπου σύνταξης τοπογραφικών - υψομετρικών διαγραμμάτων από ιδιώτες μηχανικούς κ.λπ.».
7. Την υπ' αριθ. 0.208/181/26.4.1982 κοινή Υπουργική απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών «περί αναμορφώσεως συλλογικών οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών», με την οποία διατηρείται η Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας και συγχωνεύεται με την Επιτροπή Αμμοληφίας σε ενιαίο συλλογικό όργανο με τίτλο «Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και θέσεων αμμοληφίας».
8. Το Δ. 3090/646/18.5.1976 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών «περί του στη Δωδεκάνησο ορίου αιγιαλού» σε συνδυασμό με τις 325/1971 και 203/1973 γνωμοδοτήσεις του Ν.Σ.Κ.
9. Την από 27.5.1992 έκθεση Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας, της κατά το άρθρο 74 Π.Δ. 636/77 αρμόδιας, σε παραλιακή περιοχή της Κοινότητας Ιαλυσού Ρόδου, μπροστά από τις ιδιοκτησίες με ΚΜ 179, 145, 144, 160, 85, 172, 86, 178, 140, 141, 139, 138, 137, 136, 134, 135, 130, 132, 131, 129 γαιών Ιαλυσού και συγκεκριμένα από τα Ξενοδοχεία «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΚΑΨΗΣ» ως «ΜΙΡΑ ΜΑΡΕ», ενδιαφερομένη η Ένωση Ξενοδόχων Ρόδου.
10. Το από Δεκεμβρίου 1991 τοπογραφικό - υψομετρικό διάγραμμα, με κλίμακα 1:500 του Πολιτικού Μηχανικού Ευθυμίου Μπάδα, που ελέγχθηκε και θεωρήθηκε ως προς τη ακρίβεια της αποτύπωσής του από τη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Δωδεκανήσου, την 7.2.1992. Στο τοπογραφικό αυτό χαράχθηκε με κόκκινη συ-

νεχόμενη πολυγωνική γραμμή η οριογραμμή του αιγιαλού με στοιχεία (Α' - Β' - Γ' - Δ' - Ε' - Ζ' - Η' - Θ' - Ι' - Κ' - Λ' - Μ') εξάρτηση αυτής από σταθερά σημεία επί του εδάφους, επισημασμένα με τσιμεντοπασσάλους. Οριογραμμή παραλίας χαράχθηκε με κίτρινη συνεχόμενη πολυγωνική γραμμή επί των ορίων των προς τη θάλασσα ιδιοκτησιών, εκεί όπου το όριο του αιγιαλού δεν τέμνει αυτές, σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου 3 Κ.Δ. 132/1929.

11. Το με αριθμό Φ. 544.5/480/92.Σ.1083/5.8.1992 έγγραφο του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, με το οποίο συμφωνεί με τα καθορισθέντα από την Επιτροπή όρια αιγιαλού και παραλίας.

Εισηγούμενου του Προϊσταμένου της Κτηματικής Υπηρεσίας Δωδεκανήσου, αποφασίζουμε:

Επικυρούμε την από 27.5.1992 έκθεση της κατά το άρθρο 74 Π.Δ. 636/77 Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας (διατηρηθείσα με την 0.208/181/26.4.1982 κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών, συγχωνευθείσα με την Επιτροπή αμμοληφίας σε ενιαίο συλλογικό όργανο με τίτλο «Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και θέσεων αμμοληφίας» στην παραλιακή περιοχή του Δήμου Ιαλυσού νήσου Ρόδου, μπροστά από τις ιδιοκτησίες με ΚΜ 179, 145, 144, 160, 85, 172, 86, 178, 140, 141, 139, 138, 137, 136, 134, 135, 130, 132, 131, 129 γαιών Ιαλυσού και συγκεκριμένα μεταξύ των Ξενοδοχείων «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΚΑΨΗΣ» και «ΜΙΡΑ ΜΑΡΕ», ενδιαφερομένη η Ένωση Ξενοδόχων Ρόδου, καθώς επίσης και το συνοδεύον αυτή, από τον Δεκέμβριο 1991 τοπογραφικό - υψομετρικό διάγραμμα, κλίμακα 1:500 του Πολιτικού Μηχανικού Ευθυμίου Μπάδα, το οποίο ελέγχθηκε και θεωρήθηκε ως προς την ακρίβεια της αποτύπωσής του από τη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Δωδεκανήσου την 7.2.1992.

Στο τοπογραφικό αυτό χαράχθηκε με συνεχόμενη κόκκινη πολυγωνική γραμμή το όριο του αιγιαλού, με στοιχεία: (Α' - Β' - Γ' - Δ' - Ε' - Ζ' - Η' - Θ' - Ι' - Κ' - Λ' - Μ') με εξάρτηση αυτής από σταθερά σημεία επί του εδάφους, επισημασμένα με τσιμεντοπασσάλους.

Η καθορισθείσα και χαραχθείσα, επί του αναφερομένου τοπογραφικού - υψομετρικού διαγράμματος οριογραμμή αιγιαλού, αποτελεί το όριο το μέγιστο πλην συνήθους χειμερίου κύμματος, προσαυξημένη κατά 12 μέτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου 3 Κ.Δ. 132/1929 «περί Κτηματολογικού Κανονισμού Δωδεκανήσου» που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 Ν. 510/1947 σε συνδυασμό με αυτές του Α.Ν. 2344/40 «περί αιγιαλού και παραλίας».

Οριογραμμή παραλίας χαράχθηκε με κίτρινη συνεχόμενη πολυγωνική γραμμή επί των ορίων των προς τη θάλασσα ιδιοκτησιών, εκεί όπου το όριο του αιγιαλού δεν τέμνει αυτές, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 Κ.Δ. 132/1929.

Η διαφορά που υπάρχει μεταξύ της σημερινής ακτογραμμής και αυτής κατά το Κτηματολόγιο, οφείλεται σε διαβρωτικά φαινόμενα.

Ο καθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας, γίνεται για πρώτη φορά στην περιοχή αυτή, και δεν έχει καθορισθεί και στις παράπλευρες περιοχές.

Ο καθορισμός αυτός γίνεται προς εξυπηρέτηση των σκοπών των διατάξεων του άρθρου 1 Ν.Δ. 439/70, σε συνδυασμό με τις οδηγίες του Υπουργείου Οικονομικών ως η Δ. 3090/646/1976 διαταγή του.

Η παρούσα απόφαση μαζί με την έκθεση της Επιτροπής και το σχετικό τοπογραφικό υψομετρικό διάγραμμα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ρόδος, 2 Σεπτεμβρίου 1992
Ο Νομάρχης
Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΣΕΩΝ ΑΜΜΟΛΗΨΙΑΣ (ΑΡΘΡΟ 74 Π.Δ. 636/77)

ΕΚΘΕΣΗ

Καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας σε παραλιακή περιοχή της Κοινότητας Ιαλυσού Ρόδου, μπροστά από τις ιδιοκτησίες με ΚΜ 179, 145, 144, 160, 85, 172, 86, 178, 140, 141, 139, 138, 137, 193, 136, 134, 135, 130, 132, 129, 131 γαιών Ιαλυσού, και συγκεκριμένα από τα Ξενοδοχεία «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΚΑΨΗΣ» έως «ΜΙΡΑ ΜΑΡΕ» ενδιαφερόμενη η Ένωση Ξενοδόχων Ρόδου.

Ρόδος, σήμερα 27.5.1992 οι υπογεγραμμένοι:

1. Θεόδωρος Κυριακόπουλος, Προϊστάμενος της Κτηματικής Υπηρεσίας Δωδεκανήσου, ως Πρόεδρος.

2. Παύλος Συρτσάκος, Μηχανικός - Τοπογράφος, νόμιμος αναπληρωτής του Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Δωδεκανήσου, ως μέλος.

3. Νικόλαος Σπανός, Σημαιοφόρος Λιμενικού Σώματος, νόμιμος αναπληρωτής του Λιμενάρχη του Κεντρικού Λιμεναρχείου Ρόδου, ως μέλος.

διότι τα τακτικά μέλη εκωλύοντο κατά την συνεδρίαση της Επιτροπής, αποτελούντες την υπό του άρθρου 74 Π.Δ. 636/77 (ΦΕΚ 209/Α'/77) «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμών των Υπηρεσιών αυτού» προβλεπόμενη Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας που διατηρήθηκε με την 0.208/181/26.4.1982 κοινή Υπουργική απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών συγχωνευθείσα με την Επιτροπή αμμοληψίας και ονομα-

ζόμενη πλέον Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού και θέσεων αμμοληψίας, μετά από αυτοψία που έγινε την 17.4.1992 και την εξέταση των δικαιολογητικών, κτηματολογικών διαγραμμάτων και χαρτών, προβήκαμε στον καθορισμό ορίων αιγιαλού και παραλίας σε παραλιακή περιοχή Κοινότητας Ιαλυσού Ρόδου μπροστά από τις ιδιοκτησίες με ΚΜ 179, 145, 144, 160, 85, 172, 86, 84, 178, 140, 141, 139, 138, 137, 193, 136, 134, 130, 132, 129, 131 γαιών Ιαλυσού, και συγκεκριμένα από το Ξενοδοχείο «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΚΑΨΗΣ» έως «ΜΙΡΑ ΜΑΡΕ» και στη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού με κόκκινη συνεχόμενη πολυγωνική γραμμή με στοιχεία (Α' - Β' - Γ' - Δ' - Ε' - Ζ' - Η' - Θ' - Ι' - Κ' - Λ' - Μ') στο από Δεκεμβρίου 1991 τοπογραφικό - υψομετρικό διάγραμμα, κλίμακας 1:500 του Πολιτικού Μηχανικού Ευθύμου Μπάδα, με εξάρτηση αυτής από σταθερά σημεία επί του εδάφους, επισημασμένα με τσιμεντοπασσάλους, και το οποίο τοπογραφικό διάγραμμα, θεωρήθηκε ως προς την ακρίβεια της αποτύπωσής του, από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας Δωδεκανήσου την 7.2.1992.

Η καθορισθείσα και χαραχθείσα, επί του αναφερομένου τοπογραφικού, οριογραμμή αιγιαλού, αποτελεί το όριο του μεγίστου πλην συνήθους χειμερρίου κύματος, προσαυξημένη κατά 12 μέτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου 3 Κ.Δ. 132/1929 «περί Κτηματολογικού Κανονισμού Δωδεκανήσου» που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 Ν. 510/1947 σε συνδυασμό με αυτές του Α.Ν. 2344/40 «περί αιγιαλού και παραλίας».

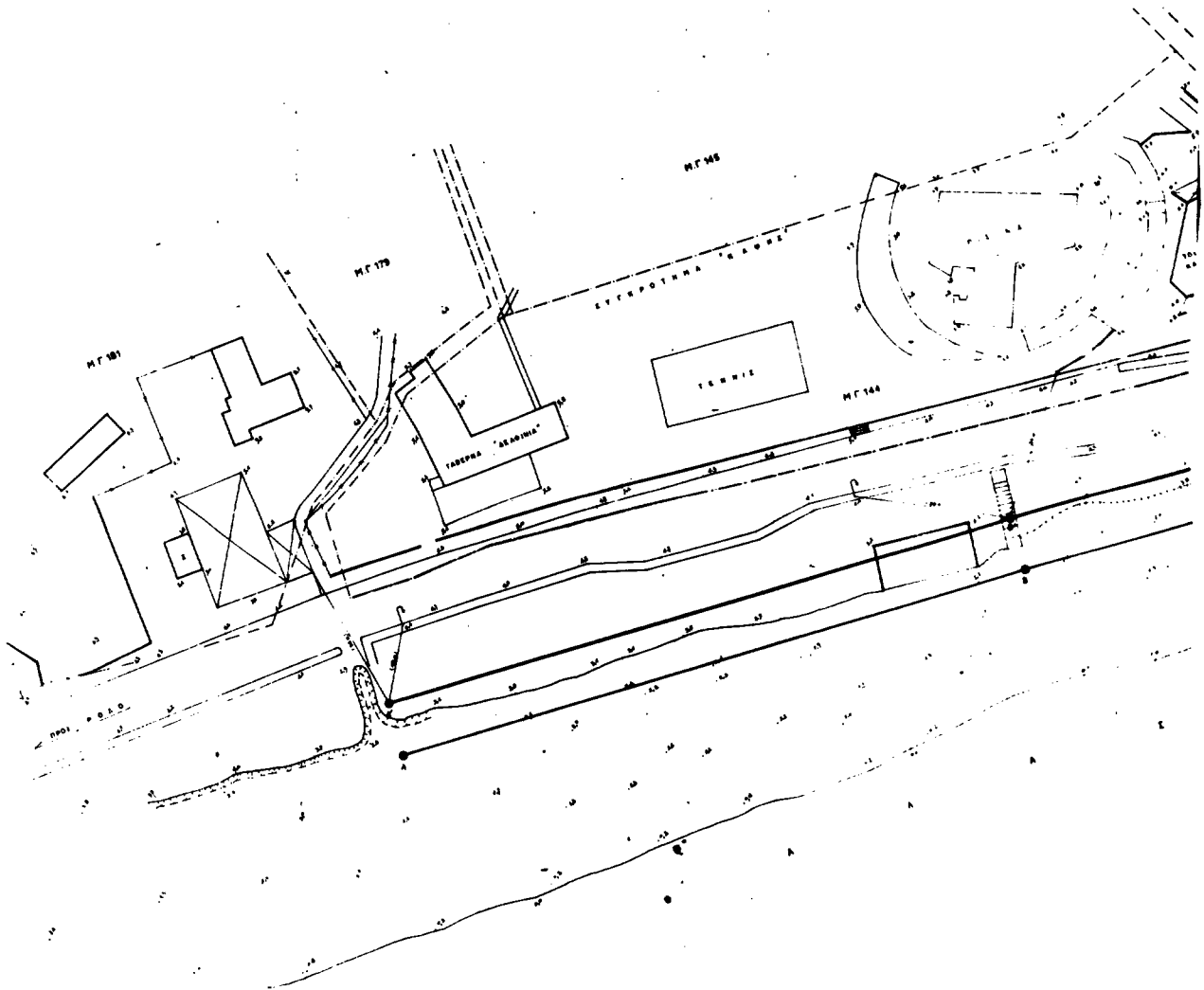
Οριογραμμή παραλίας χαραχθηκε με κίτρινη συνεχόμενη πολυγωνική γραμμή επί των ορίων των προς τη θάλασσα ιδιοκτησιών, εκεί όπου το όριο του αιγιαλού δεν τέμνει αυτές, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 Κ.Δ. 132/1929 όπως παραπάνω αναφέρθηκε.

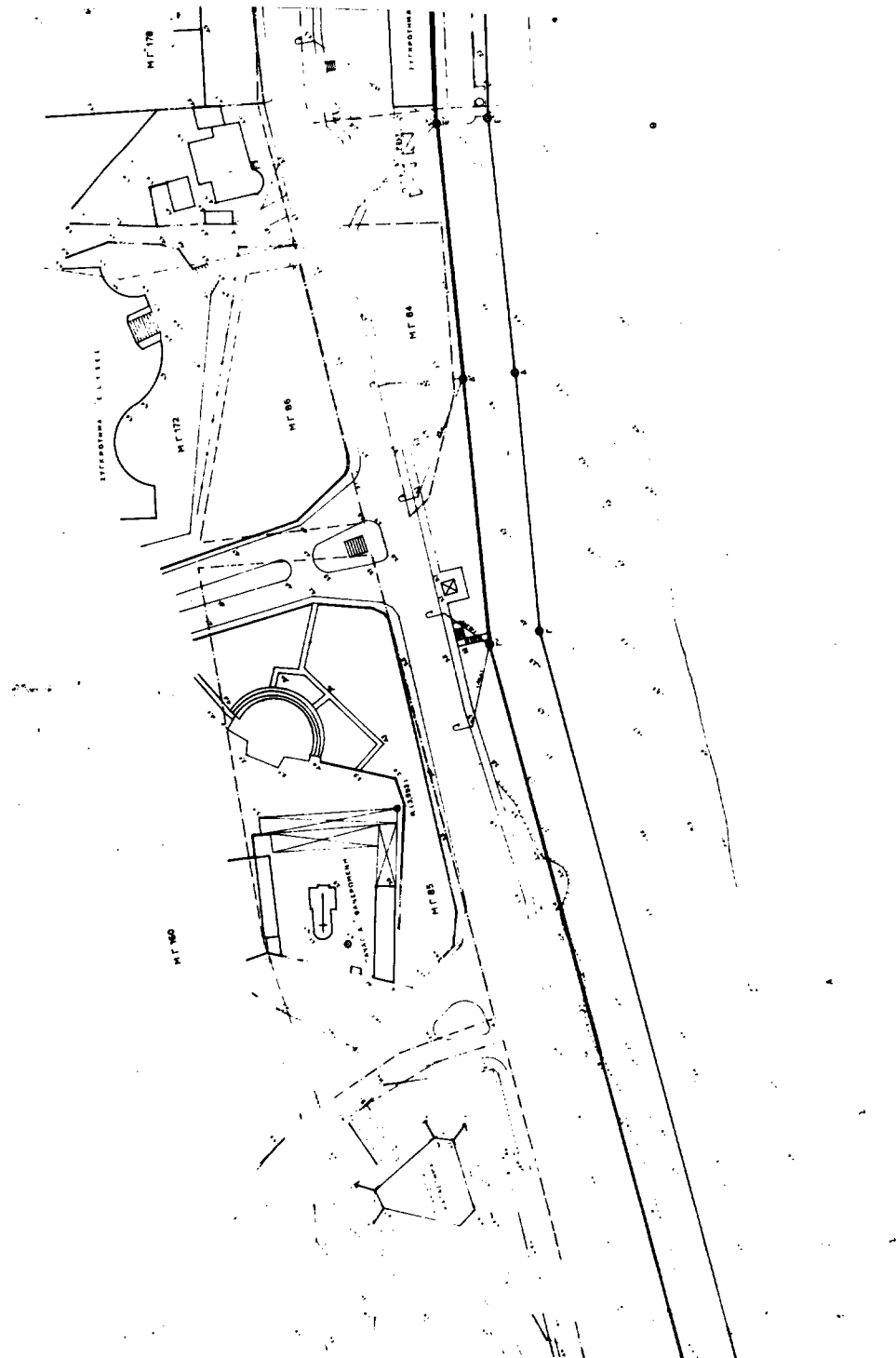
Η διαφορά που υπάρχει μεταξύ της σημερινής ακτογραμμής και αυτής κατά το Κτηματολόγιο, οφείλεται σε διαβρωτικά φαινόμενα.

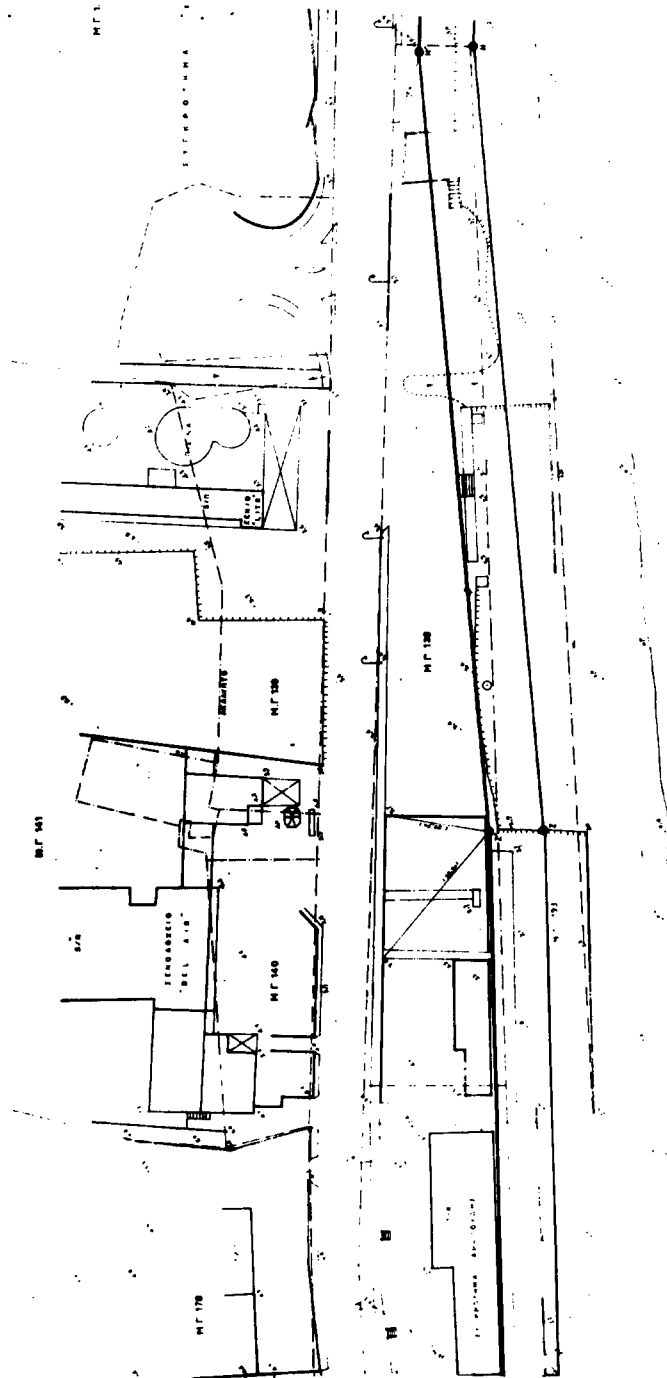
Ο καθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας, γίνεται για πρώτη φορά στην περιοχή αυτή, και δεν έχει καθορισθεί και στις παράπλευρες περιοχές.

Ο καθορισμός αυτός γίνεται προς εξυπηρέτηση των σκοπών των διατάξεων του άρθρου 1 Ν.Δ. 439/70, σε συνδυασμό με τις οδηγίες του Υπουργείου Οικονομικών ως η Δ. 3090/646/1976 διαταγή του.

Η Επιτροπή
Θ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΣΥΡΤΣΑΚΟΣ, Ν. ΣΠΑΝΟΣ

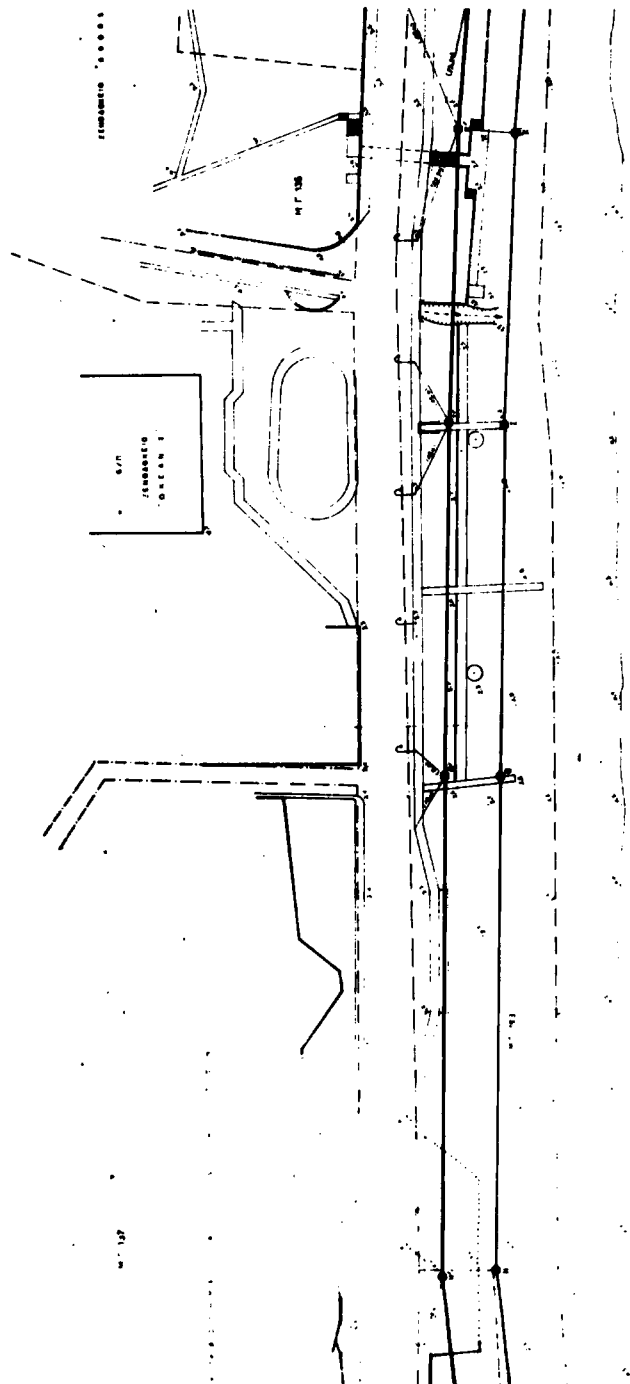
0

Π

Λ

0

Κ

Σ

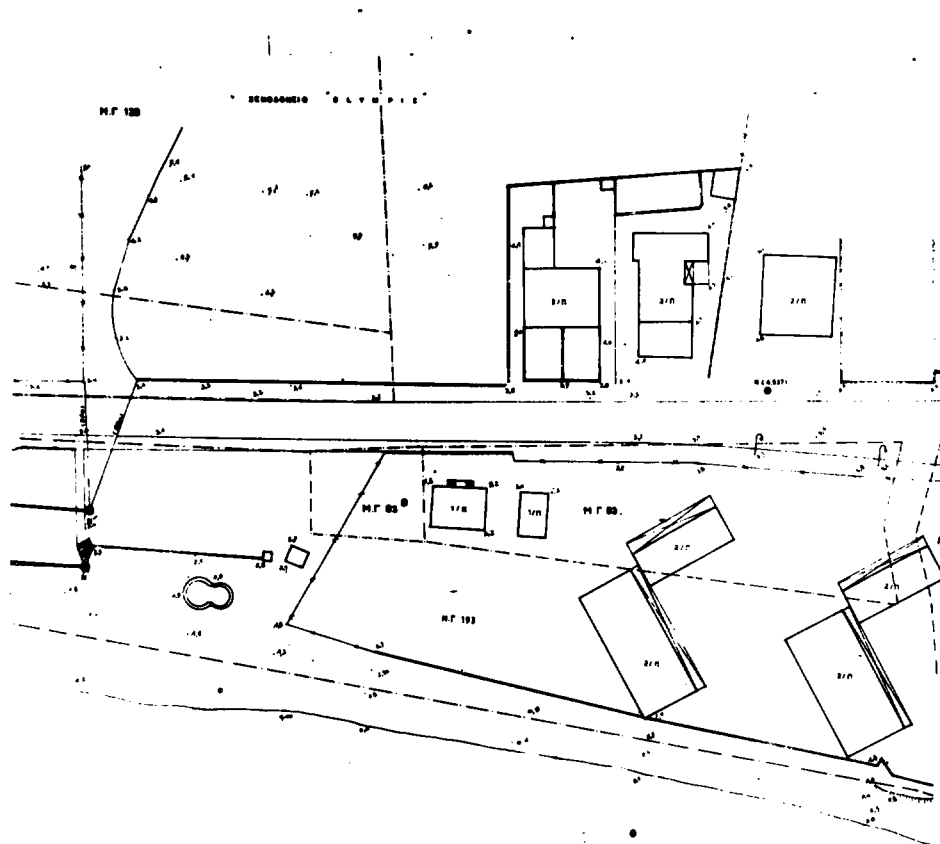
Υ

Λ

Λ

Ι

Σ

ΑΒΟΤΤΙΝΕΣ ΖΟΝΗΣ ΑΠΙΛΑΟΤ
ΑΠΟ "ΜΕΡΟΡΟΝΤΑΝ ΚΑΜΕ" ΕΙΣ "ΜΡΑ ΜΑΡΕ"
ΛΑΤΕΟΣ - ΡΟΔΟΣ

ΑΝΩΤΕΡΟ 1900 ΔΕΥΤΕΡΟ 1901

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ